

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 45

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 2 februarie 1998

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 344 din 30 septembrie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ , ale art. 330 ² și ale art. 310 din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 362 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă și a art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995	8-9
Decizia nr. 358 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat	3-4	Decizia nr. 365 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	10-11
Decizia nr. 359 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat	4-5	Decizia nr. 366 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	11-12
Decizia nr. 360 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat	6-7	Decizia nr. 368 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă	12-13
Decizia nr. 361 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat	7-8	Decizia nr. 369 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă	13-14
		Decizia nr. 370 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ și ale art. 330 ³ din Codul de procedură civilă	14-15
		Decizia nr. 371 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 344

din 30 septembrie 1997

**privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, ale art. 330²
și ale art. 310 din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

decizii definitive ale Curții Constituționale, care, potrivit Constituției și Legii nr. 47/1992, sunt obligatorii.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Fiat Ioana împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 23 septembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 30 septembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 110 din 8 octombrie 1996, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă, a constatat că dispozițiile art. 330¹ din acest cod sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, iar excepția referitoare la art. 330² alin. 1 din același cod este lipsită de obiect.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs Fiat Ioana, susținând că art. 310, art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece contravin prevederilor art. 41 și ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, precum și principiului constituțional al stabilității raporturilor juridice. Totodată, se susține că procurorul general poate suspenda, pe un termen pe care el îl stabilește, o hotărâre judecătorească irevocabilă, neexistând în această privință nici o limită stabilită printr-un act normativ; procurorul general poate invoca depășirea atribuțiilor puterii judecătorești „fără ca acest termen să fie explicat prin lege”, ceea ce creează confuzii în privința depășirii competenței instanței sau a greșitei aplicări a legii; procurorul general poate ataca o hotărâre irevocabilă oricând, deși depășirea atribuțiilor justiției se poate verifica și constata imediat.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul declarat este nefondat, deoarece Decizia nr. 110 din 8 octombrie 1996 se întemeiază pe prevederile art. 310

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 310, ale art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Motivul de recurs privind neconstituționalitatea art. 310 din Codul de procedură civilă, care prevede că „dacă nu se dovedește, la prima zi de înfățișare, că recursul a fost depus peste termen sau dacă această dovadă nu reiese din dosar, el se va socoti făcut în termen”, urmează a fi respins, deoarece invocarea acestui text legal nu este relevantă în cauză. Potrivit art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea hotărăște numai asupra dispozițiilor de care depinde judecarea cauzei, astfel încât, în speță, recurenții nu pot justifica un interes legitim în susținerea neconstituționalității art. 310 din Codul de procedură civilă.

Cât privește susținerile recurenței potrivit cărora art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă încalcă art. 41 și art. 135 din Constituție, relative la dreptul de proprietate, trebuie arătat că dispozițiile criticate nu au în vedere dreptul de proprietate, ci îndreptarea, pe calea recursului în anulare, a unor grave erori în pronunțarea unor hotărâri judecătorești, în conformitate cu art. 330 din Codul de procedură civilă. Rezultă că această critică nu este întemeiată și deci nu poate fi reținută.

Motivul de casare referitor la dreptul procurorului general de a suspenda o hotărâre judecătorească este lipsit de obiect și va fi respins ca atare, deoarece Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, s-a pronunțat cu privire la caracterul neconstituțional al acestui drept, reglementat de art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă. Deci respingerea prin Decizia nr. 110/1996, ca vădit nefondată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă s-a făcut pentru faptul că „...o excepție de neconstituționalitate admisă nu mai poate fi reiterată, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*”.

Cu referire la motivul de recurs privind nedelimitarea în timp, prin art. 330¹ din Codul de procedură civilă, a dreptului procurorului general de a ataca o hotărâre judecătorească cu recurs în anulare, se constată că aceste dispoziții au fost modificate prin Legea nr. 17 din 17 febru-

* Decizia Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37

arie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997. În noua redactare, recursul în anulare nu mai poate fi declarat de către procurorul general oricând, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare. Rezultă că acest motiv de recurs urmează a fi admis. În temeiul art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, ținând seama de noua redactare a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, motivele de neconstituționalitate invocate în sus-

ținerea excepției nu mai pot fi reținute și, pe cale de consecință, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca fiind lipsită de obiect.

Susținerea privind faptul că noțiunea de „depășirea atribuțiilor puterii judecătorești” nu ar fi explicată prin lege nu are relevanță în contenciosul constituțional, ea fiind strict de domeniul aplicării dreptului în activitatea instanțelor judecătorești și deci nu poate fi reținută.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de Fiat Ioana și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996 numai în ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate privitoare la aceste dispoziții ca fiind lipsită de obiect.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 30 septembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 358

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Valer-Vasilie Bică	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Brîndea Mircea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 33 din 24 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 30 septembrie 1997, în prezența intimitei Societatea Comercială „Duser” — S.A. Dumbrăveni și a reprezentantului Ministerului Public, în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 33 din 24 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, invocată de Brîndea Mircea în Dosarul nr. 2.838/1996 al Judecătoriei Mediaș.

Pentru a decide astfel, completul de judecată a reținut, în esență, următoarele:

— cu privire la constituționalitatea art. 7 din Legea nr. 85/1992, Curtea s-a mai pronunțat prin decizii definitive, constatând că acesta, raportat la alte dispoziții constituționale decât cele ale art. 15 alin. (2) din Constituție, este constituțional;

— prin excepția ridicată nu s-a precizat care anume prevederi ale Legii nr. 85/1992 sunt neconstituționale, fără a se distinge între textele modificate prin Legea nr. 76/1994 și textele nemodificate;

— nu este de competența Curții să precizeze conținutul excepției, cât timp o asemenea precizare n-a fost făcută de titularul acesteia.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 33 din 24 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21

— toate ipotezele privind interpretarea Legii nr. 85/1992 au în vedere aplicarea prevederilor sale, or, soluționarea problemelor respective este de competența exclusivă a instanței judecătorești.

Împotriva acestei decizii, autorul excepției a declarat recurs în termenul legal, pe motiv că nu a fost citat la proces și că decizia de fond este nelegală, fără a arăta, însă, în ce ar consta ilegalitatea.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile intimitei și ale procurorului, prevederile legale ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în vigoare la data judecării în fond, în cazul în care judecătorul desemnat ca raportor consideră că excepția este vădit nefondată sau că obiectul acesteia îl constituie prevederi legale a căror constituționalitate a fost stabilită prin decizii ale Curții Constituționale va înștiința pe președinte pentru convocarea completului de judecată, care poate hotărî, cu unanimitate de voturi, respingerea excepției, fără citarea părților.

În aceste condiții, motivul de recurs privind necitarea autorului excepției nu poate fi luat în considerare, instanța de fond procedând legal.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Brîndea Mircea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 33 din 24 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 359

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Valer-Vasilie Bică	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Făgărășanu Gheorghe împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 33 din 24 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1997, în prezența intimitei Societatea Comercială „Duser” — S.A. Dumbrăveni, în calitate de intimatului Ministerului Public, în lipsa celorlalte părți, legal citate,

* Decizia Curții Constituționale nr. 33 din 24 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 22 aprilie 1997.

și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 33 din 24 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, invocată de Făgărășanu Gheorghe în Dosarul nr. 2.839/1996 al Judecătorei Medias.

Pentru a decide astfel, completul de judecată a reținut, în esență, următoarele:

— cu privire la constituționalitatea art. 7 din Legea nr. 85/1992, Curtea s-a mai pronunțat prin decizii definitive, constatând că acesta, raportat la alte dispoziții constituționale decât cele ale art. 15 alin. (2) din Constituție, este constituțional;

— prin excepția ridicată nu s-a precizat care anume prevederi ale Legii nr. 85/1992 sunt neconstituționale, fără a se distinge între textele modificate prin Legea nr. 76/1994 și textele nemodificate;

— nu este de competența Curții să precizeze conținutul excepției, cât timp o asemenea precizare n-a fost făcută de titularul acesteia;

— toate ipotezele privind interpretarea Legii nr. 85/1992 au în vedere aplicarea prevederilor sale, or, soluționarea problemelor respective este de competența exclusivă a instanței judecătorești.

Împotriva acestei decizii, autorul excepției a declarat recurs, în termenul legal, pe motiv că nu a fost citat la proces și că decizia de fond este nelegală, fără a arăta, însă, în ce ar consta ilegalitatea.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile intimatei și ale procurorului, prevederile legale ce fac obiectul excepției

de neconstituționalitate, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în vigoare la data judecării în fond, în cazul în care judecătorul desemnat ca raportor consideră că excepția este vădit nefondată sau că obiectul acesteia îl constituie prevederi legale a căror constituționalitate a fost stabilită prin decizii ale Curții Constituționale va înștiința pe președinte pentru convocarea completului de judecată, care poate hotărî, cu unanimitate de voturi, să respingă excepția, fără citarea părților.

În aceste condiții, motivul de recurs privind necitarea autorului excepției nu poate fi luat în considerare, instanța de fond procedând legal.

În legătură cu accesul la structurile judecătorești și la mijloacele procedurale, Plenul Curții Constituționale, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a statuat că acesta se face cu respectarea regulilor de competență și procedură de judecată stabilite de lege. Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este o astfel de lege, care stabilește și regulile de procedură în fața Curții Constituționale, care, în condițiile învederate, poate judeca fără citarea părților.

Potrivit art. 85 din Codul de procedură civilă, judecătorul nu hotărăște asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților, afară numai dacă legea nu dispune altfel. Astfel cum s-a mai învederat, Legea nr. 47/1992, în art. 24 alin. (2), dispune altfel, și anume că permite completului de judecată respingerea ca vădit nefondată a unei excepții, fără citarea părților. Este de observat faptul că în toate cazurile când s-a exercitat calea de atac, în condițiile stabilite de prevederile din Legea nr. 47/1992, în vigoare la data judecării cauzei, recursul s-a judecat, ca și în cazul de față, cu citarea părților și a Ministerului Public.

În ceea ce privește motivul de recurs privind nelegalitatea deciziei instanței de fond, acesta nu este susținut și nu sunt dezvoltate considerentele pentru care recurentul califică astfel decizia de la fond. Practic, acest motiv nu poate fi considerat motiv de recurs, el urmând a fi respins.

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Făgărășan Gheorghe împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 33 din 24 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Valer Vasile Dăb

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 360

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992
privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului
și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Valer-Vasilie Bică	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Roba Mircea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 33 din 24 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1997, în prezența intimății Societatea Comercială „Duser” — S.A. Dumbrăveni și a reprezentantului Ministerului Public, în lipsa celorlalte părți, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 33 din 24 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, invocată de Roba Mircea în Dosarul nr. 2.850/1996 al Judecătoria Medias.

Pentru a decide astfel, completul de judecată a reținut, în esență, următoarele:

— cu privire la constituționalitatea art. 7 din Legea nr. 85/1992, Curtea s-a mai pronunțat prin decizii definitive, constatând că acesta, raportat la alte dispoziții constituționale decât cele ale art. 15 alin. (2) din Constituție, este constituțional;

— prin excepția ridicată nu s-a precizat care anume prevederi ale Legii nr. 85/1992 sunt neconstituționale, fără a se distinge între textele modificate prin Legea nr. 76/1994 și textele nemodificate;

— nu este de competența Curții să precizeze conținutul excepției, cât timp o asemenea precizare n-a fost făcută de titularul acesteia;

— toate ipotezele privind interpretarea Legii nr. 85/1992 au în vedere aplicarea prevederilor sale, or soluționarea

problemelor respective este de competența exclusivă a instanței judecătorești.

Împotriva acestei decizii, autorul excepției a declarat recurs în termenul legal, pe motiv că nu a fost citat la proces și că decizia de fond este nelegală, fără a arăta, însă, în ce ar consta ilegalitatea.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile intimății și ale procurorului, prevederile legale ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în vigoare la data judecării în fond, în cazul în care judecătorul desemnat ca raportor consideră că excepția este vădit nefondată sau că obiectul acesteia îl constituie prevederi legale a căror constituționalitate a fost stabilită prin decizii ale Curții Constituționale, va înștiința pe președinte pentru convocarea completului de judecată, care poate hotărî, cu unanimitate de voturi, respingerea excepției, fără citarea părților.

În aceste condiții, motivul de recurs privind necitarea autorului excepției nu poate fi luat în considerare, instanța de fond procedând legal.

În legătură cu accesul la structurile judecătorești și la mijloacele procedurale, Plenul Curții Constituționale, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a statuat că acesta se face cu respectarea regulilor de competență și procedură de judecată stabilite de lege. Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este o astfel de lege, care stabilește și regulile de procedură în fața sa, și care, în condițiile învederate, poate judeca fără citarea părților.

Potrivit art. 85 din Codul de procedură civilă, judecătorul nu hotărăște asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților, afară numai dacă legea nu dispune altfel. Astfel cum s-a mai învederat, Legea nr. 47/1992, în art. 24 alin. (2), dispune altfel, și anume că permite completului de judecată respingerea ca vădit nefondată a unei excepții, fără citarea părților. Este de observat faptul că în toate cazurile când s-a exercitat calea de atac, în condițiile stabilite de prevederile din Legea nr. 47/1992, în vigoare la data judecării cauzei, recursul s-a judecat, ca și în cazul de față, cu citarea părților și a Ministerului Public.

În ceea ce privește motivul de recurs privind nelegalitatea deciziei instanței de fond, acesta nu este susținut și nu sunt dezvoltate considerentele pentru care recursul este respins.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Roba Mircea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 33 din 24 februarie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Valer-Vasilie Bică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 361

din 14 octombrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992
privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului
și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Valer-Vasilie Bică	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Popovici Gavril împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 33 din 24 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1997, în prezența intimatului Societatea Comercială „Duser” — S.A. Dumbrăveni și a reprezentantului Ministerului Public, în lipsa celorlalte părți, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 33 din 24 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, invocată de Popovici Gavril în Dosarul nr. 3.144/1996 al Judecătoriei Mediaș.

Pentru a decide astfel, completul de judecată a reținut, în esență, următoarele:

— cu privire la constituționalitatea art. 7 din Legea nr. 85/1992, Curtea s-a mai pronunțat prin decizii definitive, constatând că acesta, raportat la alte dispoziții constituționale decât cele ale art. 15 alin. (2) din Constituție, este constituțional;

— prin excepția ridicată nu s-a precizat care anume prevederi ale Legii nr. 85/1992 sunt neconstituționale, fără a se distinge între textele modificate prin Legea nr. 76/1994 și textele nemodificate;

— nu este de competența Curții să precizeze conținutul excepției, cât timp o asemenea precizare n-a fost făcută de titularul acesteia;

— toate ipotezele privind interpretarea Legii nr. 85/1992 au în vedere aplicarea prevederilor sale, or soluționarea problemelor respective este de competența exclusivă a instanței judecătorești.

Împotriva acestei decizii, autorul excepției a declarat recurs în termenul legal, pe motiv că nu a fost citat la proces și că decizia de fond este nelegală, fără a arăta, însă, în ce ar consta ilegalitatea.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile intimatului și ale procurorului, prevederile legale ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

*) Decizia Curții Constituționale nr. 33 din 24 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21

Potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în vigoare la data judecării în fond, în cazul în care judecătorul desemnat ca raportor consideră că excepția este vădit nefondată sau că obiectul acesteia îl constituie prevederi legale a căror constituționalitate a fost stabilită prin decizii ale Curții Constituționale, va înștiința pe președinte pentru convocarea completului de judecată, care poate hotărî, cu unanimitate de voturi, respingerea excepției, fără citarea părților.

În aceste condiții, motivul de recurs privind necitarea autorului excepției nu poate fi luat în considerare, instanța de fond procedând legal.

În legătură cu accesul la structurile judecătorești și la mijloacele procedurale, Plenul Curții Constituționale, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a statuat că acesta se face cu respectarea regulilor de competență și procedură de judecată stabilite de lege. Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții

Constituționale este o astfel de lege, care stabilește și regulile de procedură în fața Curții Constituționale, care, în condițiile învederate, poate judeca fără citarea părților.

Potrivit art. 85 din Codul de procedură civilă, judecătorul nu hotărăște asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților, afară numai dacă legea nu dispune altfel. Astfel cum s-a mai învederat, Legea nr. 47/1992, în art. 24 alin. (2), dispune altfel, și anume că permite completului de judecată respingerea ca vădit nefondată a unei excepții, fără citarea părților. Este de observat faptul că în toate cazurile când s-a exercitat calea de atac, în condițiile stabilite de prevederile din Legea nr. 47/1992, în vigoare la data judecării cauzei, recursul s-a judecat, ca și în cazul de față, cu citarea părților și a Ministerului Public.

În ceea ce privește motivul de recurs privind nelegalitatea deciziei instanței de fond, acesta nu este susținut și nu sunt dezvoltate considerentele pentru care recurentul califică astfel decizia de la fond. Practic, acest motiv nu poate fi considerat motiv de recurs, el urmând a fi respins.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Popovici Gavril împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 33 din 24 februarie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 362

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă și a art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995

Ioan Muraru	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Filip Victor Corneliu și Căpătână Teodora împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 5 din 14 ianuarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1997, în prezența reprezentanților Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consacrate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 25 septembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³, art. 330⁴ din Codul de procedură civilă și a art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, ridicată de Căpătână Teodora și Filip Victor Corneliu.

Prin Decizia nr. 5 din 14 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, emisă definitiv prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 330, art. 330²

*) Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 14 ianuarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210

alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, că art. 330² alin. 1 din același cod este neconstituțional, iar prevederile art. 330¹ din cod sunt neconstituționale în măsura în care acestea se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993. Cât privește excepția de neconstituționalitate a art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, s-a reținut că acesta este un text de trimitere la recursul în anulare, asupra constituționalității căruia Curtea s-a pronunțat prin aceeași decizie, nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 5 din 14 ianuarie 1997 au declarat recurs, în termen legal, Filip Victor Corneliu și Căpățână Teodora, pentru următoarele motive: vădită ilegalitate a Deciziei nr. 5/1997, determinată de necitarea recurenților la judecata în fond și neparticiparea lor la dezbateri; neconstituționalitatea art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, determinată de faptul că procurorul general are dreptul discreționar de a declara, nelimitat în timp, recurs în anulare, încălcând astfel principiile egalității armelor în fața justiției și puterii lucrului judecat. Față de prevederile Ordonanței Guvernului din 4 februarie 1997, prin care se cristalizează principiile și limitele de aplicare a Legii nr. 112/1995, dispozițiile art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995 sunt vădit neconstituționale.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Senatul, prin Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, apreciază că excepția este neîntemeiată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este nefondat, întrucât, prin decizii definitive, care, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție sunt obligatorii și au putere numai pentru viitor, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității textelor atacate.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctele de vedere ale Guvernului și Senatului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995,

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de Filip Victor Corneliu și Căpățână Teodora și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 14 ianuarie 1997, numai în ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă ca fiind lipsită de obiect. Menține celelalte dispoziții ale deciziei recurate.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs privind ilegalitatea Deciziei nr. 5 din 14 ianuarie 1997, datorat necitării părților la judecata în fond, nu este întemeiat și urmează a fi respins. Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevede la art. 24 alin. (2) că, atunci când excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, soluția se adoptă cu unanimitatea voturilor completului de judecată, fără citarea părților. Împotriva deciziei se poate exercita calea de atac a recursului, care, în toate cazurile, se soluționează cu citarea părților și a Ministerului Public, asigurându-se, în felul acesta, posibilitatea pentru părți de a-și formula apărările în fața Curții Constituționale.

Motivul de recurs prin care se susține că dispozițiile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece dau posibilitatea procurorului general ca, în mod discreționar, să declare, nelimitat în timp, recurs în anulare, urmează a fi admis numai cât privește dispozițiile art. 330¹ din cod, celelalte dispoziții ale deciziei recurate menținându-se. Se constată că prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În aceste condiții, urmează a admite recursul referitor la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, a modifica decizia atacată și, pe fond, a se respinge excepția, întrucât, prin instituirea termenului de 6 luni, aceasta a rămas fără obiect.

Sușinerile din cel de-al doilea motiv de recurs, referitoare la neconstituționalitatea art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995 urmează, de asemenea, a fi înlăturate. Așa cum s-a arătat și în decizia recurată, acesta este un text de trimitere la recursul în anulare, cu privire la care Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996. De altfel, prevederile art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995 au fost declarate constituționale prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995, care, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, este obligatorie și are putere numai pentru viitor.

Magistrat-asistent,

Galina Brveanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 365

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴
din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Papadopol Alisa-Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 7 din 20 ianuarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Papadopol Alisa-Maria.

Prin Decizia nr. 7 din 20 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a stabilit că prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar cele ale art. 330² alin. 1 din același cod sunt neconstituționale, și pe Decizia Curții Constituționale nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, prin care s-a stabilit că prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârile pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 7 din 20 ianuarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Papadopol

Alisa-Maria, pentru următoarele motive: vădita ilegalitate a Deciziei nr. 7 din 20 ianuarie 1997, determinată de necitarea recurentei la judecata în fond; neconstituționalitatea art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, care încalcă principiile egalității armelor pentru părțile unui proces, ale autorității lucrului judecat și ale stabilității raporturilor juridice.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Senatul, prin Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, apreciază că excepția de neconstituționalitate este vădit neîntemeiată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este nefondat, deoarece Curtea, prin decizii definitive, care, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, sunt obligatorii pentru viitor, s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea acestor prevederi legale.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctele de vedere ale Guvernului și Senatului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs privind vădita ilegalitate a Deciziei nr. 7 din 20 ianuarie 1997, datorat necitării părților la judecata în fond, este neîntemeiat. Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevede la art. 24 alin. (2) că, atunci când excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, soluția se adoptă cu unanimitatea voturilor completului de judecată, fără citarea părților. Împotriva deciziei se poate exercita calea de atac a recursului, care, în toate cazurile, se soluționează cu citarea părților și a Ministerului Public, asigurându-se, în felul acesta, posibilitatea pentru părți de a-și formula apărările în fața Curții Constituționale.

Și cel de-al doilea motiv de recurs, prin care se susține că art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece încalcă principiile stabilității raporturilor juridice, ale autorității lucrului judecat și ale egalității armelor pentru părțile în proces, urmează a fi respins, întrucât, cu privire la aceste

* Decizia Curții Constituționale nr. 7 din 20 ianuarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199

aspecte, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996. Argumentele care au fundamentat decizia citată subzistă și în cauza de față și nu au intervenit elemente noi care să determine modificarea practicii Curții.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Papadopol Alisa-Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 7 din 20 ianuarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 366

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Jager Virgil și Jager Rodica împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1997, în prezența recurentului, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 19 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Jager Virgil și Jager Rodica.

Prin Decizia nr. 55 din 19 martie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 251 din 17 octombrie 1996, prin care s-a constatat că prevederile art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar cele ale art. 330² alin. 1 din același cod sunt neconstituționale.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs, în termen legal, Jager Virgil și Jager Rodica pentru următoarele motive:

- necitarea recurenților la judecata în fond;
- prin promovarea recursului în anulare numai de procurorul general „se creează o putere superioară cu drept de decizie“ și se încalcă principiul „egalității camerelor“, consacrat în Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

* Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 24 septembrie 1997.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece asupra constituționalității art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizii definitive, care, conform art. 145 alin. (2) din Constituție, sunt obligatorii.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³, art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs privind vădita ilegalitate a Deciziei nr. 55 din 19 martie 1997, datorată necitării părților la judecata în fond, este neîntemeiat. Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevede la art. 24 alin. (2) că, atunci când excepția de neconstituțio-

nalitate este vădit nefondată, soluția se adoptă cu unanimitatea voturilor completului de judecată, fără citarea părților. Împotriva deciziei s-a exercitat calea de atac a recursului, care, în toate cazurile, se soluționează cu citarea părților și a Ministerului Public, asigurându-se în felul acesta posibilitatea pentru părți de a-și formula apărările în fața Curții Constituționale.

În legătură cu susținerea că prin promovarea recursului în anulare numai de procurorul general se încalcă principiul egalității părților participante la proces, se constată că prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, s-a statuat că „...prin anularea hotărârii irevocabile atacate, părțile sunt repuse în situația anterioară, deci în situația de egalitate“. Rezultă că exercitarea căii de atac a recursului în anulare nu favorizează pe nici una dintre părți, ci urmărește anularea unei hotărâri date cu încălcarea unei hotărâri date, cu încălcarea unor principii esențiale ale statului de drept. Pe cale de consecință, și acest motiv de recurs este neîntemeiat.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Jager Virgil și Jager Rodica împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 368

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Benedek Zoltan Pavel împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 53 din 19 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1997, în prezența reprezentantului

Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 53 din 19 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1997,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a constatat că prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Împotriva deciziei sus-menționate a declarat recurs, în termen legal, Benedek Zoltan Pavel pentru următoarele motive: dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece încalcă prevederile art. 20 din Constituție, prin neacordarea priorității dispozițiilor art. 6 pct. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, prin care se dispune ca părțile să beneficieze de „egalitatea armelor” în cadrul unui proces; or, din întreaga economie a reglementării recursului în anulare rezultă o inegalitate, întrucât acesta poate fi exercitat doar de procurorul general.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, întrucât, asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizii definitive, care sunt obligatorii potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Benedek Zoltan Pavel împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 53 din 19 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 369

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă

Mihai Constantinescu	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Balca Ion și Balca Anica împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997*).

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din data de 7 octombrie 1997, în prezența recurenților, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 55 din 19 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a constatat că prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Împotriva deciziei sus-menționate a declarat recurs, în termen legal, Balca Ion și Balca Anica, pentru următoarele motive: art. 330 din Codul de procedură civilă încalcă dispozițiile art. 1, art. 21 și ale art. 128 din Constituție, deoarece calea de atac a recursului în anulare este deschisă numai procurorului general.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 24 noiembrie 1997.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, întrucât asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizii definitive, care sunt obligatorii, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 4 septembrie 1996, în sensul că dispozițiile acestui text de lege sunt constituționale.

În recursul său, intimata-reclamantă invocă aceleași argumente ca și în susținerea excepției de neconstituționalitate. Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Balca Ion și Balca Anica împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTE,
dr. Mihai Constantinescu

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 370

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹ și ale art. 330³ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Popa Carmen Margareta și Tropa Doina Ileana împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea,

schimbe practica constantă a Curții Constituționale în această materie, față de dispozițiile art. 145 alin. (2) din Constituție, motivul de recurs este neîntemeiat.

Instituția recursului în anulare, prevăzută de art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, nu contravine prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora România este stat de drept, democratic și social. Posibilitatea anulării hotărârii judecătorești prin acest recurs, pentru depășirea limitelor puterii judecătorești sau când s-au săvârșit infracțiuni de către judecători în legătură cu hotărârea pronunțată, este, dimpotrivă, o garanție a legalității și a principiului constituțional prevăzută de art. 123 alin. (1) din Constituție, conform căruia justiția se înfăptuiește în numele legii.

Exercitarea recursului în anulare de către procurorul general nu este de natură să aducă atingere principiului înscris în art. 21 din Constituție.

Competența exclusivă a Ministerului Public de a declara recurs în anulare se justifică prin interesul pe care-l reprezintă asigurarea separației puterilor în stat, astfel încât recursul în anulare nu are în vedere interesele subiective ale părților, ci numai interesele generale ale societății, în scopul apărării ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor în conformitate cu dispozițiile art. 125, art. 128 și art. 130 din Constituție.

având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 16 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ art. 330² și a art. 330³ din Codul de procedură civilă, raportată de Popa Carmen Margareta și Tropa Doina Ileana.

Prin Decizia nr. 55 din 19 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de

*) Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și art. 330³ din Codul de procedură civilă, constatând că excepția privind art. 330¹ din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, ca urmare a modificării acestui text prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs, în termen legal, Popa Carmen Margareta și Tropa Doina Ileana pentru următoarele motive: textele ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate încalcă principiul separației puterilor în stat și principiul autorității judecătorești; în speță, hotărârea atacată cu recursul în anulare este definitivă de 3 ani, iar imobilul este intabulat încă din anul 1994.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, întrucât asupra constituționalității art. 330, art. 330¹ și a art. 330³ din Codul de procedură civilă Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizii definitive, care sunt obligatorii, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Popa Carmen Margareta și Tropa Doina Ileana împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 19 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 371

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra recursului declarat de Enescu Gheorghe Rodica Alice împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 54 din 19 martie 1997*).

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹ și ale art. 330³ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Cu privire la motivul de recurs prin care se susține că dispozițiile art. 330, art. 330¹ și ale art. 330³ din Codul de procedură civilă încalcă principiul autorității lucrului judecat și pe cel al separării puterilor în stat, se constată că, cu privire la acest aspect, Curtea a statuat prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996. Argumentele care au fundamentat decizia citată subzistă și în cauza de față și nu au intervenit elemente noi care să determine modificarea practicii Curții.

Referitor la situația de fapt din litigiul ce formează obiectul Dosarului nr. 530/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, se constată că, potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta nu statuează decât asupra problemelor de drept. În consecință, în mod constant, în practica jurisdicțională a Curții s-a decis că aspectele privind situația de fapt sunt de competența instanțelor judecătorești.

consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 54 din 19 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, deoarece, în temeiul Legii nr. 17/1997, recursul în anulare poate fi declarat de procurorul general numai în termen de 6 luni, pentru motivele prevăzute la art. 330 pct. 1 și pct. 2 din Codul de procedură civilă.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs, în termen legal, Enescu Georgeta Rodica Alice, pentru următoarele motive: respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă este neîntemeiată, deoarece, prin modificarea acestor prevederi prin Legea nr. 17/1997, s-a recunoscut implicit neconstituționalitatea lor și, pe cale de consecință, excepția invocată trebuia admisă.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, întrucât asupra constituționalității art. 330¹ din Codul de procedură civilă Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizii definitive, care sunt obligatorii, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Enescu Georgeta Rodica Alice împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 54 din 19 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.

